

ΚΥΜΒΑΛΟΝ ΑΛΑΛΑΖΟΝ

Η πολιτική κοροϊδία έφθασε στο ζενίθ της δόξας της με την τελετή του αγιασμού των υδάτων τα Θεοφάνεια στον Πειραιά. Με τη συγχορδία εκκλησιαστικής ηγεσίας και του σύντροφου Αλέξη Τσίπρα. Ο δεδηλωμένος “μη θρησκευόμενος”, άρα μη χριστιανός ηγέτης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πρωταγωνιστεί σε θρησκευτικό γεγονός. Ο σύντροφος λοιπόν με την συνέργεια ή την ανοχή της Εκκλησίας της Ελλάδος (διαφορετικά δεν θα μπορούσε να τον παίξει) σε ρόλο “θεϊκού”, προφανώς, εκπροσώπου ξαμολάει κατά την τελετή του αγιασμού λευκή περιστερά συμβολίζουσιν παραδοσιακά το άγιον πνεύμα (εδώ του νεοκομμουνισμού;). Το Πνεύμα εν είδει περιστεράς.

Σ' ΤΑ ΝΕΑ της 7^{ης} του μηνός, στην πρώτη σελίδα, γελοιογραφία του Δημήτρη Χαντζόπουλου: Ο Αλέξης Τσίπρας μόλις έχει απελευθερώσει ένα λευκό περιστέρι, σε φόντο κόκκινο υπό τις ευλογίες του εικονιζόμενου πίσω από την πλάτη του Αρχιεπισκόπου. Στο πάνω μέρος του σκίτσου: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΟΥ ΑΛΕΞΙΕ / Η ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ / ΚΑΙ Ο ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ / ΕΒΕΒΑΙΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟ ΑΣΦΑΛΕΣ.

Σε πρώτη ματιά το έξυπνο, χαριτωμένο σκίτσο προκαλεί γέλιο. Όχι για πολύ. Δεν αργεί να ξεπροβάλει μια άλλη όψη. Δραματική αυτή. Δεν έχει ιερό ούτε όσιο, λέει ο λαός μας. Πράγματι, εάν ένας γνωστός ως άθεος συμμετέχει σε θρησκευτικό γεγονός σε ρόλο πρωταγωνιστικό, τούτο αποτελεί χυδαία ανειλικρίνεια και χωρίς όρια υποκρισία. Προσπάθεια παραπλανήσεως και εξαπατήσεως των θρησκευόμενων χριστιανών ψηφοφόρων. Μετατράπηκε μια μεγάλη θρησκευτική γιορτή, από τις μεγαλύτερες της ορθόδοξης πίστεως, σε ανίερη ψηφοθηρία. Σε ψάρεμα ψήφων. Σκέψη του: Βρίσκομαι μπροστά σε (λαο)θάλασσα που θα αγιασθεί με το ρίξιμο του σταυρού (προτιμήσεως). Δείχνει έναν άνθρωπο στερούμενο παντελώς παιδείας, συναίσθησης ευθύνης, ένα πρόσωπο αδειανό, κούφιο. Κύμβαλον αλαλάζον.

Μα και ο Αρχιεπίσκοπος να συμμετέχει σε γελοιοποίηση θρησκευτικής τελετής ποιος το φανταζότανε! Ποιος να το φανταστεί!

Στο βίντεο, που είδαμε στις ειδήσεις της τηλεοράσεως, μετά τη λήξη της τελετής, μια σκηνή ανεπανάληπτη: Ο μεσίας της κομμουνίζουσας Αριστεράς (θα τον ε χαρακτήριζε κάποιος ιδεολογικό παιδί του Ερνέστου Τσε Γκεβάρα, γι' αυτό και ονόμασε, δεν εβάπτισε, τον γιό του Ερνέστο), να χαριεντίζεται με πέντε-έξι, μπορεί να ήταν και περισσότεροι, ανθρώπους του Θεού όπως προκύπτει από τις ποικιλόχρωμες ενδυμασίες τους: αρχιεπίσκοπο(;), επισκόπους, παπάδες. Η εικόνα ήταν στιγμιαία. Γι' αυτό δεν διαθέτω λεπτομέρειες. Φτάνει όμως για τον σκοπό της μεταδόσεώς της. Αν είχε διάρκεια πιθανόν να μην ήταν τόσο αποδοτική. Θα αποκαλυπτόταν η ψευτιά.

Μπορεί να λεχθεί ότι επρόκειτο για τη δεύτερη πράξη σε μία παράσταση θεάτρου του παραλόγου. Η πρώτη παίχτηκε στο Άγιον Όρος. Παρακολούθησε ακόμα και βαθύτατα νυκτερινόν όρθρο. (Παραλείπεται η επίσκεψη στο Βατικανό ως απόμακρη και άσχετη με το θέμα μας). Καημένε Ιονεσκό! Επέθανες νωρίς. Έχασες ΤΟ ΘΕΜΑ. Το μοναδικό του απόλυτου παραλογισμού. Της απόλυτης έλλειψης έστω και ίχνους ντροπής.

Και οι καλικάντζαροι, πλάσματα δολερά και κακοποιά, επήρανε χαμπάρι τη συμπαιγνία και δεν έφυγαν. Δεν φοβούνται πλέον την αγιαστούρα του παπά. Κυκλοφορούν, στριφογυρίζουν ανάμεσά μας. Μέσα στα πόδια μας. Θα αντιστέκονταν σε μία καταψήφισή τους; Θα έλεγα μάλλον όχι.

8 Ιανουαρίου 2015

Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτος